

prima instanță: V. Mihaila
instanța de apel: M. Guzun, Iu. Cotruță, E. Fistican

dosarul nr. 2ra-2232/17

Î N C H E I E R E

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Maria Ghervas, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Elena Grițic,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației proprietarilor de locuințe privatizate nr. 51/399 împotriva lui Andrei Dobrovin și Elenei Grițic, intervenient accesoriu Societatea pe acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Elena Grițic, casată parțial hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 iulie 2016 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La data de 05 august 2013, APLP nr. 51/399 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Dobrovin și Elenei Grițic, intervenient accesoriu Societatea pe acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contului personal deschis la APLP nr. 51/399 pe numele pârâților, SA „Termocom” a livrat energiei termică în apă caldă.

Menționează că, pârâții nu și-au executat obligația de plată pentru serviciile prestate, acumulând la data de 01 mai 2013 o datorie în mărime de 18 339,41 lei, constituită din suma de 12 643,98 lei pentru consumul de energie termică și de 5695,43 lei pentru celelalte servicii locative comunale.

Relevă că, conform pct. 10, 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 și art. 58, 59 și 60 din Codul cu privire la locuințe, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locative-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Solicită încasarea în mod solidar din contul lui Andrei Dobrovin și Elenei Grițic în beneficiul APLP nr. 51/399 a datoriei în sumă de 18 339, 41 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Botnica, mun. Chișinău din 11 februarie 2014 a fost admisă acțiunea și au fost încasate în mod solidar de la Andrei Dobrovin și Elena Grițic în beneficiul APLP nr. 51/399 datoria pentru energia termică în sumă de 12 643 lei și datoria pentru alte servicii comunale în sumă de 5 695,43 lei și taxa de stat în sumă de 550,17 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016 a fost admis apelul declarat de Elena Grițic, casată hotărârea primei instanțe, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a modificat cerințele, indicând că, pârâții beneficiază de serviciile comunale prestate în volum deplin, fără întreruperi, acumulând la data de 01 aprilie 2016 o datorie în mărime de 44 547,62 lei, compusă din: 35 855,89 lei - datoria pentru energia termică și 8 691,73 lei - datoria pentru deservirea blocului, astfel, solicită încasarea în mod solidar din contul lui Andrei Dobrovin și Elenei Grițic în beneficiul APLP nr. 51/399 a datoriei în sumă de 44 847,62 lei și a taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoria Botnica, mun. Chișinău din 18 iulie 2016 a fost admisă acțiunea și au fost încasate în mod solidar de la Andrei Dobrovin și Elena Grițic în beneficiul APLP nr. 51/399 datoria în sumă de 26 186,29 lei și taxa de stat în sumă de 785,58 lei. Au fost încasate de la Andrei Dobrovin în beneficiul APLP nr. 51/399 datoria în sumă de 18 765,69 lei, taxa de stat în sumă de 379,31 lei și cheltuielile pentru citarea publică în sumă de 211,31 lei.

Prima instanță dispunând încasarea în mod solidar din contul pârâților a datoriei în sumă de 26 186,29 lei, pentru perioada noiembrie 2001 – septembrie 2014, și-a argumentat concluzia prin faptul că, după decesul mamei pârâților, Galina Dobrovin la data de 26 iunie 2012, moștenitorii legali ai averii succesoriale, inclusiv ai apartamentului nr. XXXXXX au devenit Andrei Dobrovin și Elena Grițic, ultima, în baza certificatului de moștenitor legal a obținut dreptul de proprietate asupra ¼ cotă-parte din apartament, astfel, prin prisma art. 1540 din Codul civil, urmează să stingă pretențiile creditorului celui ce a lăsat moștenirea proporțional cotei în activul succesoral.

De asemenea, prima instanță dispunând încasarea din contul pârâtului Andrei Dobrovin a datoriei în sumă de 18 765,69 lei, pentru perioada octombrie 2014 – aprilie 2016, și-a argumentat concluzia prin faptul că, acesta a devenit unicul titular al dreptului de proprietate cu 1.0 cota-parte al apartamentului enunțat, începând cu data de 18 septembrie 2014, când a devenit definitivă hotărârea Judecătoria Botnica, mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de către Elena Grițic, casată hotărârea primei instanțe în partea încasării în mod solidar de la Andrei Dobrovin și Elena Grițic a datoriei în sumă de 26 186,29 lei și a taxei de stat în sumă de 785,58 lei și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care au fost încasate de la Elena Grițic datoria în sumă de 6 546,57 lei și taxa

de stat în sumă de 196,39 lei, ceea ce reprezintă $\frac{1}{4}$ din suma pretinsă și din contul lui Andrei Dobrovin datoria în sumă de 19 639,43 lei și taxa de stat în sumă de 589,19 lei, ceea ce corespunde cotei de $\frac{3}{4}$ din bunul imobil. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 17 februarie 2014 lui Andrei Dobrovin i-a fost atribuit în proprietate exclusivă apartamentul nr. XXXXXX și a fost încasată din contul lui Andrei Dobrovin în beneficiul Elenei Grițic contravaloarea recalculată a $\frac{1}{4}$ cotă-parte din apartament, în mărime de 179850 lei. Astfel, rezultă cert că, bunul imobil din masa succesorală a fost divizat în cote-părți, Elenei Grițuc revenindu-i $\frac{1}{4}$ din bun, iar lui Andrei Dobrovin - $\frac{3}{4}$, prin urmare, creanța pretinsă este divizibilă în coraport cu cota fiecăruia în activul succesoral, făcând trimitere la prevederile art. 1540 alin. (1) și (2) din Codul civil.

La data de 21 septembrie 2017, Elena Grițuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în partea încasării din contul ei a datoriei.

În motivarea recursului a indicat că, atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe în partea încasării din contul ei a datoriei sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material, reiterând motivele de fapt și de drept pe care le-a invocat pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 21 iulie 2017 (f. d. 13), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 21 septembrie 2017 (f. d. 16).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Elena Grițic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Elena Grițic asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Elenei Grițic ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Elena Grițic se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Maria Ghervas

Mariana Pitic